

ל א מיי פ"ג מהל' שפיות ה' סמג עשין פת טושיע ח"מ ס' נלא טע"ט:
 לא ב מיי שם ה' ט טושיע שם טע"ו:
 לב ג מיי שם ה' י טושיע שם טע"ט
 וס"י ג טע"ט טו:
 לג ד ה מיי שם ה' ט טושיע ח"מ ס' נלא טע"י:
 לד ו מיי שם טע"ט טושיע שם טע"י:
 ז טושיע ח"מ ס' ג טע"י ג:

רבינו הגאון

שיחא פקדוני בדי אחר. ופיק רבא אליבא דאבי כל המפקיד על דעת שימורם מי שפיקדין אצלו לבני הגדולים ולאשתו הוא מפקיד דלא עורף ליה ממנא דחבריה מודיה וממנא דיהה אשתו ובניו נטר ליה וכן הלכה דנהרדעי וייקי מתני' כרבא. אמר רבא הלכת' שומר שטר לשומר חייב ואפילו שומר חנם שטר לשומר שטר דעלוזי עליה לשמירתו חייב והני מילי היכא ידכול למיזר את מהימנת לי בשבועה האך לא מהימן לי בשבועה ואי מיחביד דאיהו נמי היה מפקיד ביה כגון מעשה דיגנאי כהויא סבתא פטור. איתמר פשע בה ויצאת לאגם ומתה כדרכה אבי משמיה דרבא אמר חייב. רבא משמיה דרבא אמר פטור. וקיימא לן דאבא כאבי דאיסקא וחלכתא תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב. ומודה אבי דאי הדרא גבי מיה פטור דהא הדרא ליה. ומודה רבא היכא דנגבה גב מאגם ומתה כדרכה בי גב הוא קיימא. מתיב רמי בר חמא לאבי העלה לראשי צוקין פ"י הדרים שעולין האבנים וצורים שלו כסכנים ונפלה אין עלתה לגלוי דנפלה היא צע"כ וסיפא נקט העלה לגלוי דנפלה היא שהיה צידו לתקפה ולא ואל"ת וסיפא כיון דמייירי שהיה יכול לתקפה אמאי ונימא אירא דהו קטלה ופרקי' זו אינה פשיעה שהיה העלה למרעה שמן טוב אי הכי אפי' נפלה יהא פטור דדחינן התם מפני שהיה לו לתקפה כדי שלא תפול ולא תקפה. אי הכי הא דחנינן עלתה לראשי צוקין ונפלה הרי זה אונס אמאי הכא נמי נימא היה לו לתקפה כיון שלא תקפה מחייב ופרקי' סיפא כגון שנתחזקה עליו שהחזיק בה בכל כחו ומשכחו ועלתה ומשכחו ויורה ונפלה ומאי הוה ליה למיעבד הלכך פטור. ואצ"ג דאמר רבא כל דין דלא דאין כותתי לאו דינא הוא לית הלכת' כותתי דסוגיין דשמעתא כולה כאבי הוא דסלקא. אמר ר' יוסי כיצד הלה עושה סחורה בפרתו של חבירו אלא תחזיר פרה לבעליה.

דאם בן ליתני קטנים סתמא. ואל"ת תקשה לרז וי"ל דנניו נקט לרבותא דסד"א דעל דעת בניו הקטנים נמי מפקיד דרגילות הוא שלפעמים מוסר חפציו לבניו קטנים קמ"ל אי נמי לך נקט בניו ולא נקט קטנים סתמא משום דצעי למידק הא גדולים היו כדרך השומרים ומותר משום דעל דעת בניו הגדולים מפקיד אבל גדולים דשלמא אסור למסור אע"פ שאינו מתחייב בכך:
את מהימנת ל' בשבועה. ולכן היכא שהשומר הראשון יכול ליצבע על האונס או שהיו עדים בדבר פטור ואפי' מסר לחש"ו ומתה צרשותם כיון דאף צבית שומר הראשון היתה מתה דמלאך המות מה לי הכא מ"ל התם כו' וסובר רבא שזהו טעמו של רבי יוחנן ולא כצ"י דאמר משום דאין רזוני כו' וכן הלכה כרבא ונלא כר"מ דפסיק כצ"י:

שהערה למרעה שמן טוב. דהשתא לא הו פשיעה צהעללה: **אי** הכי עלתה נמי. צשלמא לרזא דאמר מלאך המות כו' לא יטורך להעמיד צמרעה שמן טוב ולכן העלה לראשי צוקין ונפלה חייב משום העללה אע"פ שנפלה צע"כ שתקפתו וירדה ורישא דקמני אי עלתה פטור מייירי שתקפתו ועלתה וכן הנפילה היתה בתקפתו וירדה כמו צסיפא אבל לצ"י דאוקמה צמרעה שמן טוב ולא פשע צהעללה וייירי משום פשע צנפילתה דמייירי שהיה יכול לתקפה ולא תקפה א"כ רישא נמי אפי' תקפתו ועלתה אמאי פטור ליחייב משום נפילה שהיה לו לשומרה שלא תפול דמתמא נפלה דרישא הו כמו נפלה דסיפא שהיה יכול לתקפה ומשני נפלה דרישא מייירי שתקפתו וירדה דומיא דעלתה דמייירי דתקפתו ועלתה ולא דמיא לנפילה דסיפא ואל"ת אמאי נקט צרישא עלתה וצסיפא העלה והלא אין חילוק בין העלה מדעתו לעלתה צעל כרמו וצנפילה לצד הוה ליה לפלוגי דתקפתו וירדה הוה אונס לא תקפתו חייב וי"ל דרישא נקט עלתה לגלוי דנפלה הו צע"כ וסיפא נקט העלה לגלוי דנפלה הו שהיה צידו לתקפה ולא ואל"ת וסיפא כיון דמייירי שהיה יכול לתקפה אמאי ונימא אירא דהו קטלה ופרקי' זו אינה פשיעה שהיה העלה למרעה שמן טוב אי הכי אפי' נפלה יהא פטור דדחינן התם מפני שהיה לו לתקפה כדי שלא תפול ולא תקפה. אי הכי הא דחנינן עלתה לראשי צוקין ונפלה הרי זה אונס אמאי הכא נמי נימא היה לו לתקפה כיון שלא תקפה מחייב ופרקי' סיפא כגון שנתחזקה עליו שהחזיק בה בכל כחו ומשכחו ועלתה ומשכחו ויורה ונפלה ומאי הוה ליה למיעבד הלכך פטור. ואצ"ג דאמר רבא כל דין דלא דאין כותתי לאו דינא הוא לית הלכת' כותתי דסוגיין דשמעתא כולה כאבי הוא דסלקא. אמר ר' יוסי כיצד הלה עושה סחורה בפרתו של חבירו אלא תחזיר פרה לבעליה.

גול

תקפתו וירדה: אמר רבי יוסי כיצד הלה עושה סחורה בפרתו כו': אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יוסי אמר רבי שמואל בר יהודה לרב יהודה אמרת לן משמיה דשמואל חלוק היה רבי יוסי

על דעת אשתו ובניו. על דעת שהנפקד מוסרו לאשתו ובניו הגדולים ואין יכולין לומר אין רזוננו כו': דיקא נמי. דהאי גדולים פטורין דוקא בניו נקט ולא אחרים: דא"כ. ללאחרים נמי גדולים פטור ליתני או שמסרן לקטנים סתמא: **בשבעה.** שלא פשע צה: האך לא מהימן

לי. ואני אומר שישנה צידו או אכלה או פשע צה: פשע צה. שלא נעל צפניה כרלוי: ויאלס לאגס. מקום שאינה משתמרת שם אכל ואצים ולא אכל גנבים ומיהו לא אכלה לא ואצים ולא גנבים: ומסה. דהו תחילתו בפשיעה שמא יטרפוה ואצים וסופו לא אצדה צלומה פשיעה אלא צדבר שהו אונס: לא מיציעא למ"ד. לקמן צפרקין (דף מב.) גצי ההו דלומיז וזוי צפרקון צצריפא דלורבי דהויא פשיעותא לגצי נורא ונטיירותא לעיני גנצי ואיגנוב וגניצה לגצי שומר חנם אונס הו: אלא אפילו למ"ד פטור הכא חייב. דהתם ליכא פשיעותא אלא לענין נורא אבל הכא איכא למימר בפשיעה מתה שאם היתה צבית לא מתה ויליתתה לאגס היא פשיעה מיתמה דשמתא צביל המלוי צאגס קטלה: מה לי הכא כו'. אכל התם גצי וזוי אס שמרס כהלכתם דקי"ל (סס) כספיס אין להם שמירה אלא צקרקע לא נגנבו ואצ"ג דקי"ל צצריפא דלורבי אין דרך גנבים לצקש שם מעות ואונס הו מיהו ע"י שלא שמר כדין שמירתה אצדו אכל פרה זו אס היתה צבית נמי היתה מתה: דאיגנבה גנב מאגס. שזהו דבר שהו פשיעה אכל יליאתתה לאגס אע"פ שקופה מתה צי גנב חייב ולא אמר אי הוה צבית שומר נמי הוה מתה: מ"ע. משעת גניצה היא אצודה מן הצעלים דאי נמי צצקה מלאך המות צי גנב הוה קיימא הלכך המיוצ צל לו על שעת הגניצה: הא דלוחביה ר' אבא. לעיל מהשוכר פרה והשאילה לאחר לימא אין רזוני כו': ושני ליה צצנתנו לו הצעלים רשות. מאי דוחקיה לשנויי הכי נימא ליה אס אירע צה אונס אחר דמצינו למימר אס היתה צביתו לא נאכסה היה חייב אכל זו מתה כדרכה מלאך המות נמי צבית שוכר קטיל לה ומלול שני ליה הכי שמעינן למ"ד תחילתו בפשיעה וסופו צאונס חייב לא שנא אונס מלאך המות משאך אונסין: לדידכו. דלמרימו טעמא דשומר שמסר לשומר חייב משום אין רזוני איכא לאותובה לההיא ומאי דניחא ליה לרבי חמי שני ליה אלא לא סבירא לי לא אתקפתא ולא שנייא דלדידי דלמרי לעיל טעמא משום דלא מהימן ליה צצבעה ליכא לאותובה כלל שהרי שוכר עמנו נשבע לו כדתנן יצבע השוכר שמתה כדרכה: העלה לראשי צוקין. שומר שהעלה לראשי הרים חדים ומשופעים ונפלה: אין זה אונס. אלא פשיעה דדרכה ליפול: הא מסה

בדרכה. צראש הנוק: פטור. דהו סופו צאונס: אוירא. צינה: אוצנלא. עייפות טורח המעלה: למרעה שמן טוב. דדרך הרועים להעלות שם צהמות לרעות: למוקפה. להחזיק צה שכן דרך הרועים: עלסה. מאליה: שסקפסו. על כרמו ועלתה ולא יכול להחזיק צה שחזקה היתה ממנו:

(א) צ"ק יא: טו: (ב) צ"ק כא: טו: (ג) לקמן מב. גא: (ד) צ"ל דגנבה יצ"ל. (ה) לקמן גא: טו: (ו) לקמן עתא.

גליון הש"ס
 תוס' ד"ה את וכו' ולא בר"ה דפסק באב"י. עיין קדושין דף נב ע"א תוס' ד"ה ציע"ל. עיין במש"ו צנימן וזכ"ס ס' ג' דף תלב ע"ב:

מוסף רש"י
 על דעת אשתו ובניו הוה מפקיד. על דעת שלא יהא שומר נמנע מלמסורן לאצ"י צימו הגדולים ונאמניס לו הוה דמפקיד (לקמן מב.). את מהימנת לי בשבועה. דשומר חנם נשבע שלא פשע (ב"ק יא:). ונאמניס לו הוה דמפקיד (לקמן מב.). הריס חזין וגבוהין (לקמן צב.). איריא דהר קטלה. לא מסה זו אלא מתמת אויר. לא היתה לימורה ליגל באחרי הר וקשה לה (לקמן עתא).

(6) צ"ל טעמא דנפלה הא סי.